

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-10-10
Besvaras senast
2016-10-24

Till statsrådet Isabella Lövin (MP)

2016/17:37 EU:s förslag om ansvarsfördelning för växthusgasutsläpp

EU har ratificerat Parisavtalet, och Sverige är på god väg. Det är bra. Men när man tittar på hur utsläppsminskningarna verkligen ska göras inom EU smolkas glädjebägaren. I EU-kommissionens förslag om ansvarsfördelning mellan EU:s medlemsstater ska utsläppen minska med endast 30 procent inom den så kallade icke-handlande sektorn. Men inte ens det kommer att uppnås när kommissionen öppnar upp för en mängd kryphål i åtagandet.

Det redan lågt satta målet urholkas av ett antal så kallade flexibilitetsinstrument i förslaget samt i förordningen om skogs- och markanvändning (LULUCF). Länder ska till exempel kunna använda billiga och osäkra utsläppskrediter från EU:s handelssystem. Det kommer också att bli möjligt att tillgodoräkna sig upptag av växthusgaser från skogen och markanvändningen. Organisationen Carbon Market Watch talar exempelvis om att målsättningen kan sänkas med 7 procentenheter, från 30 till endast 23 procents minskningar, till 2030.

Att förlägga utsläppsminskningar till andra länder är att låta någon annan ta ansvaret för våra utsläpp och är i strid med en av grundtankarna i klimatförhandlingarna, nämligen den om ansvar för de historiska utsläppen. Och det är de industrialiserade staterna som historiskt sett har släppt ut mest växthusgaser och som därför också ska vara de som går först i att minska utsläppen. Kommissionens så kallade flexibla åtgärder innebär också att den nödvändiga omställningen av våra samhällen kommer att skjutas på framtiden. Inom den icke-handlande sektorn står transporter och jordbruk för den största delen av utsläppen. Här är vi i skriande behov av både tekniska innovationer och grundläggande förändringar av våra beteenden. Men nu urholkas en del av det nödvändiga omställningstrycket.

Nu landar förslaget om ansvarsfördelning och markanvändning på medlemsstaternas bord. Det finns med andra ord möjligheter för Sverige att förbättra de presenterade förslagen. Jag vill därför fråga statsrådet följande:

1. Kommer statsrådet att verka för att den övergripande ambitionsnivån höjs i förslaget till ansvarsfördelning?
2. Kommer statsrådet att verka för att möjligheten att uppnå nationella utsläppsminskningar med uppköp av utsläppskrediter i andra länder tas

- bort eller åtminstone minimeras?
3. Kommer statsrådet att verka för att möjligheten att uppnå nationella utsläppsminskningar genom att tillgodoräkna sig användning av skog och mark avskaffas eller åtminstone minimeras?
 4. Kommer statsrådet att verka för att det i förordningen om ansvarsfördelning förs in en artikel om internationellt samarbete, där EU och dess medlemsländer i större utsträckning utlovar kapital, teknik och samarbete för att hjälpa utvecklingsländer att snabbt minska sina utsläpp och inte göra samma misstag som vi har gjort?

.....

Jens Holm (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Anders Norin